

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

VY FRÅN GRENNA. — FOTO. SUNDBÄCK, GRENNA.

11TE ÄRG.

DEN 26 JUNI 1910.

N° 39.

Foto. Flodin, Stockholm.

Klische: Benot Sjöversparre.

Refredriksson

Företvarande statsrådet, hemmansägaren *Alfred Petersson* i Påboda kan i dessa dagar fira sin halfseledag.

Denne kände politiker, besungen och hedrad såsom "den förste bonden i konungens råd", är nämligen född den 25 juni 1860 i Påboda af Smålands sydostligaste socken, Söderåkra i Kalmar län. Fadern, Fredrik Petersson, hade ärfvt en mindre hemmansdel, men efter hand tillköpt flere gårdar, så att han till slut hade en samlad egendom på icke mindre än 2 mantal med omkring 200 tunnland öppen jord och ungefär lika mycket hagmark och sjöslätter. Han förvandlade detta jordområde till en mönstergård med stenfria fält, som genom mörkling och rotfruktsodling bragtes i hög kultur, han skaffade sig en framstående kreatursbesättning samt dref tidigt mejerihandtering äfven som själfständig näring med export på England. Vid faderns död 1886 visade boet dock till följd af de nedåtgående konjunkturena blott obetydlig behållning.

I detta fädernehem fick den unge Alfred den bästa praktiska uppfostran. Dessutom sattes han i tillfälle inhämta boklig bildning. Vid 16 års ålder blef han 1876 lärjunge vid Kalmar läns södra landstingsområdes folkhögskola och genomgick där följande år en andra årskurs. Slutligen vistades han ett par terminer vid Svenska missionsförbundets skola i Vinslöf i syfte att utbilda sig till missionär. Här förvärfvade han sig bl. a. en god del af den förmåga att ledigt uttrycka sig, hvarigenom han redan vid sitt första inträde i riksdagen väckte uppestande.

Emellertid gjorde faderns död, att han som äldste sonen fick övertaga fädernegårdens skötsel för sterbhusets räkning. Redan följande år blef han själf dess ägare. Som sådan satte han som sin uppgift att dels häfda gårdens anseende som mönstergård, dels sörja för att landtbruket kunde bereda honom utkomst och en tryggad framtid. I båda afseendena lyckades han fullständigt. Han ombyggde ladugården, försåg mejeriet med de modernaste och bästa apparater, uppdrof både jordens och ladugårdens afkastning till synnerlig höjd och fick på detta sätt medel att bereda äfven ökad trefnad kring sig och de sina.

Drift och skicklighet i den enskilda verksamheten ha af gammalt på landsbygden ansetts som bästa anbefallningen till beklädande af allmänna värf. Så värdt Alfred Petersson redan 1894 landstingsman för Södra Møre domsaga. Hans framträdande duglighet som landthushållare skaffade honom plats i Kalmar läns södra hushållningssällskaps förvaltningsutskott 1896. Och samma år valdes han, som det påstås efter dennes egen rekommendation, till den gamle sparsamhetsfiraren Nils Peterssons i Runtorp efterträdare som representant för domsagans östra valkrets i Andra kammaren.

Redan från början ådrog sig Alfred Petersson här uppmärksamhet genom sin förmåga af klara och sakliga inlägg i debatten, och efter den första valperioden gafs honom det betyget, att han otvifvelaktigt hörde till dem, som ställt sig rätt höga mål för sin ärelystnad, liksom att han afgjordt tillhörde antalet af de nykomlingar från landsbygden, som gjort sig mest bemärkte. Han hade inträdt i landtmannapartiet, och åtminstone en af dettas ledare såg redan nu i den unge smålandsbonden sin efterträdare i denna egenskap. Men fast han sålunda framträdde som högerman, visade ett och annat drag, att han representerade en ny och friskare nyans af konservatismen än den dåvarande högern. En motion sådan som den ena af hans båda första (1898) — om införande af bestämmelser i grundlagen, att till justitieombudsman icke skulle kunna väljas någon konungens eller statens ämbetsman — bar därom vittnesbörd, upp-

buren som den var af ett på detta håll ovanligt, folkligt och antibyråkratiskt betraktelsesätt. Den andra af de båda ifrågavarande motionerna anknöt till företrädarens och landtmannapartiets sparsamhetstraditioner: i densamma varnade han mot ett lätt sinnigt disponerande af statsöfverskotten till skapande af nya behov och förordade, att en del af dem i stället borde användas till statskuldens minskande.

Så avancerade Petersson redan 1900 från suppleantskap i tillfälliga utskott till suppleantskap i statsutskottet och blef efter ytterligare en valperiod ordinarie ledamot af denna riksdagens viktigaste delegation. Följande år (1904) lämnade hr Ivar Månsson riksdagen och Alfred Petersson efterträdde honom som ledamot i landtmannapartiets förtroenderåd. Ännu hade han dock icke hunnit så långt, att han vann säte i 1905 års med anledning af den hotande unionskrisen tillsätta hemliga utskott. Men vid den första urtima riksdagen samma år blef han ledamot af det särskilda utskottet och då riksdagen bestämde sig för att genom en praktiskt sedt af henne själf tillsatt regering taga unionsfrågas lösning i sin egen hand och Chr. Lundebergs samlingsminister bildades, föll det på Alfr. Peterssons lott att jämte dåvarande landssekreteraren Johan Widén däruti representera landtmannapartiet, hvarvid han kom att fungera som chef för jordbruksdepartementet, i hvilken egenskap han ådagalade stor duglighet.

När den Lundebergiska ministären i november 1905 efter väl förrättadt värf trädde tillbaka för att lämna plats för en regering med rösträttsfrågas lösning till främsta uppgift, återgick Alfred Petersson till privatlivet. Hans öfvertygelse om den proportionella valmetodens företräden gjorde, att han icke kunde biträda det program för rösträttsfrågas lösning, som segert vid de allmänna valen till andra kammaren samma år och på grundval hvaraf ministären Staaff kom till styret. Vid följande års riksdag var det emellertid Petersson förbehållet att gifva nya riktlinjer för denna frågas afveckling. Redan vid riksdagens början tog han verksam del i bildningen af ett nytt riksdagsparti i andra kammaren, Nationella framstegspartiet, hvaraf han hoppades en fördomsfriare hållning till reformförslag än den, som kunde väntas hos massan af den under tullstridens dagar starkt reaktionärt påverkade gamla stammen af landtmannapartiet. Samtidigt härmed väckte han en motion, i hvilken påyrkades införandet af proportionellt valsätt till *båda* kamrarna i *förening med* en ytterligare begränsning af den kommunala rösträttskalan *vid landstingsval* (enligt det i motionen framställda förslaget till ett absolut röstmaximum af 1,000 fyrkar) äfvensom en förenkling af den proportionella valmetod, som tidigare föreslagits af k. m:t. Första kammaren anslöt sig med öfverväldigande majoritet till dessa nya principer, följden blef, att ministären Staaff måste afgå, då konungen ej ville tillmötesgå dess framställning om vädjan till valmännen genom upplösning af andra kammaren, och att konungen hänvände sig till de nya principernas upphöjsman, herr Petersson i Påboda, med uppdrag att bilda en ny ministär. Väl afböjde han detta och hänvisade i stället till dåvarande kommandören Arvid Lindman som lämplig regeringschef. Men han ingick dock i dennes den 29 maj 1906 tillträdande ministär som statsråd och chef för jordbruksdepartementet. Under trycket af nödvändigheten att från vänsterståndpunkten i andra kammaren locka öfver nödigt antal kammarledamöter för att vinna majoritet, kom rösträttspropositionen till 1907 års riksdag emellertid att gå vida utöfver gränserna för de af Alfred Petersson 1906 uppställda principerna: i stället för en 1,000-gradig röstskala trädde en endast

40-gradig, denna gjordes tillämplig icke blott vid landstingsval, utan ock vid kommunalbeslut öfverhufvud och — sist men icke minst — proportionalitetsprincipen utsträcktes att gälla icke blott stadsfullmäktiges och landstings val af förstakammarledamöter, utan ock valen af stadsfullmäktige och landstingsledamöter. Troligt är emellertid, att han som statsråd kraftigt bidragit till denna långt gående demokratisering af första kammaren, hvori han såg och ser ett kraftigt medel till upprätthållande af det medelstora jordbrukets — böndernas — politiska inflytande gentemot de stora industriidkarne icke mindre än mot industriarbetarne. I historien skall helt visst 1907 års rösträttsbeslut långt mera finnas förknippadt med namnen Påboda och Tällberg än med de dåvarande stats- och justitieministrarnes.

Efter rösträttsreformens genomförande började emellertid tecken till bristande enighet framträda inom ministären. Då på senhösten 1907 förhållandena utvecklade sig därhän, att exc. Lindman utan sin kollegas hörande hos konungen anhöll om entledigande af dåvarande utrikesministern exc. Trolle samt statsrådet och chefen för landförsvarsdepartementet, hr Tingsten, torde detta ha föranlett hr Petersson att göra sitt kvarstannande i ministären beroende af, att dessa regeringschefens afsikter icke förverkligades. Som bekant löstes spörsmålet den gången så, att exc. Trolle kvarstannade, medan däremot å andra sidan icke blott chefen för landförsvars- utan äfven chefen för sjöförsvarsdepartementet föranleddes att begära sitt afsked. Det är emellertid gifvet, att det

personliga förhållandet mellan regeringschefen och jordbruksministern icke förbättrades däraf, att den förr ej ännu kände sig nog stark att undvara den senare. Härtill kom på våren 1908 politiska missälligheter i afseende på bl. a. den s. k. Norrlandslagstiftningen, i det hr Petersson, med hvilken ministärens kvarvarande liberala ledamöter, exc. Trolle och statsrådet Roos, instämde, lät anteckna afvikande mening rörande lämpligheten att framlägga proposition om ny arrendelag för Norrland utan förbindelse med vanhäfslag. I invigda kretsar kom följaktligen dessa tre statsråds utträde ur riksdagen med anledning af den bekanta meningsskiljaktigheten rörande tolkningen af par. 46 riksdagsordningen i mars förlidet år icke öfverraskande. Den öfvergång till det frisinnade partiet, herr Petersson verkställde vid början af detta år, var som synes också väl förberedd redan genom hans förbindelser inom regeringen.

Det lider väl knappast något tvifvel, att "hr Petersson i Påboda" nästa riksdag åter inträder i det politiska lifvet som ledamot af Första kammaren: vid 1908 års val hade han i sin hembygds-krets förlorat valbarheten till den andra. Det står strid om Alfred Peterssons person; ofvanstående korta teckning af hans bana visar, att denna åtminstone icke saknar konsekvens. Hans båda första motioner innebära ju liksom ett varsel om partiskiftet 1910, och att detta icke ägt rum förr, har sin naturliga förklaring däri, att Alfred Petersson städe varit för mycket landtman för att inträda i det frisinnade partiet förr, än dess karaktär af företrädesvis stadsmannaparti utplånats.

GULA ROSOR.

FÖR HVAR 8 DAG AF —a—e.

De stodo i långa rader utmed väggen till villan, de gula rosorna. Så rikt blommade de just i år, som hade de riktigt velat hedra Helge Brag, den nye ägaren till villan. Gula rosor! Det var ju hans älskingsblommor.

En del voro ännu ej fullt utslagna och stucko nyfikat fram sina fina mattgula blad ur det gröna o.n-höljet, medan andra hängde i full blomsterfagring, tunga och sammetslent gula, öfver stålträdspaliern eller lutade sig förnämt mot de grönmålade trädgårdskäpparna.

Så de doftade, de gula rosorna! Isynnerhet om morgnarna, när daggen låg som klara, glittrande kristaller på deras blad, och om aftnarna, sedan solen gått ner bakom björkdungen —

Helge Brag kom gående på sandgången nedåt sjön. De hastiga, nervösa stegen gjorde ett litet afbrott i den eljes så ljudlösa förmiddagsstillheten därute vid villan. Det knastrade och krasade i sanden, och småstenarna yrde.

Nere vid sjön, där den lilla hvita ekan låg gömd mellan albuskarna, stannade han ett ögonblick och såg sig omkring. Så tog han ett raskt tag i båten, sköt ut den och hoppade själf efter. Nästan som en förföljd rodde han sedan utåt viken. Det brusade och fräste kring båten, där den blixtnabbt klöf vågorna.

Tur var det för Helge, att endast några barnungar, som metade vid stranden, sågo honom den gången. Det kunde kanske annars ha gifvit anledning till undran och åtskilligt skvaller därute vid villorna. Den lugna, sansade Helge Brag ge sig till att ro som en riktig sjöbasse!

Men Helge var alltför upptagen af sina egna tankar för att bry sig om hvad folk möjligen kunde prata och gissa. Med halmhatten djupt nedtryckt öfver

det solbrända ansiktet stirrade han dystert ner i båten som om där stått att läsa svaret på hans tysta, alltjämt återupprepade fråga: hvarför — hvarför — hvarför...?

Då han igår i tidningen inom spalten af förlofvade fått syn på det kära, välkända namnet tillsammans med ett annat — ett mindre väl känt — hade han trott, att det varit en synvilla, så ofattbart hade det tyckts honom. Han erinrade sig, att han ordentligt vikit ihop tidningen och lagt den ifrån sig utan att sedan våga röra den. Det var som en sista räddning detta, att han måhända sett fel — ett halmstrå för en druckande.

Men då hans mor en stund senare kommit fram och sakta strukit hans hår och hans kind som då han var en sorgsen liten gosse, då visste han, att det måste vara sannt. Då var det som hade han plötsligt blifvit ensam i världen — som hade all lifvets lycka och glädje med ens ryckts ifrån honom. Men han mötte moderns frågande och forskande blick med ett lugnt småleende, och han hörde den suck af lättnad hon drog, när hon åter gick ifrån honom.

Hon visste ej, att hon den natten som följde varit nära att mista honom — men han hade tänkt på henne, modern, därför lefde han —

Allt längre utåt viken rodde Helge Brag, och först då han närmade sig udden midt emot villan, saktade han farten, släppte årorna och lät ekan glida, tills den stannade af sig själf i den tjocka vassen.

Därute i ensamheten fick hans svidande smärta ett utlopp. Han lutade hufvudet i händerna och jämrade sig. Så det borrhade och sved längst därinne i hjärtat! Han ville inte tänka, inte minnas, men hägkomsterna trängde sig in på honom som en flock hungriga fåglar.

— — — Dan musikens smekande toner, feststämning, ungdom och fågring, strålände ögon, leende röda läppar. Han och hon ensamma därute på balkongen i det dämpade ljusskenet, hviskande. En af de gula rosorna, som pryda hennes klädning, lossnar och faller sakta till golvet. Han tar upp den och håller den doftande blomma i sin hand, och innan han återlämnar den, för han den ett ögonblick till sina läppar. Hon ler emot honom — ler med hvita tänder och stora, varma, strålände ögon — — —

— — — Augustimånken öfver landskapet. Han och hon i båten därute på den spegelblanka sjön. Hon har en gul ros i handen. Gång efter annan doppar hon den i vattnet och låter de glittrande vattendropparna lekfullt regna ner öfver hans ansikte. Men han fångar den fina hvita handen och kysser den — — —

— — — Han och hon på den smala, slingrande skogsstigen under mörka, susande furor. Skämt och glada ord på läpparna — skrattet klingar så ungdomsfriskt, öfvermodigt därute i skogen. Men deras blickar söka hvarandra, djupa, undrande med tusen tysta frågor. Så skiljas de vid grinden. Med en lång, varm blick räcker hon honom den gula ros hon burit vid sitt skärp. Då tror han sig ha fått visshet. I morgon, i morgon skall han säga henne allt — att han älskar henne — — —

Helge Brag reste sig häftigt. Å, hvarför kunde han inte slippa att tänka och minnas! Med en hastig stöt af åran ämnade han göra båten flott igen, då i detsamma ångslupen från staden passerade förbi. Helge följde den med likgiltiga blickar. Plötsligt ryckte han till och bleknade. Han såg en stor hvit hatt öfver en mörklockig nacke, en hvit spetsblus och en röd parasoll.

— *Hon!* Hans hand kramade årtullen, så att naglarna hvitnade, och hans ögon brunno med en sällsam glans.

Vid hennes sida skymtade han fästmannen. Med en min af äganderätt satt han där så trygg och lugn i medvetandet om en vapensköld på riddarhuset och den storartade hemgift, som väntade honom. Helge ville hänskratta. Den behöfdes nog för att i någon mån förgylla upp det plebejiska namn herr baronen behagade knyta vid sitt eget, och än mera för att iståndsätta hans intecknade och vanvårdade gods därnere i Skåne.

Helge bara såg och såg. Liksom hypnotiserad stod han där och bara stirrade på de båda därute på sjön. Besynnerligt! Ångbåten lade till vid hans egen brygga. Store Gud! De gingo i land — de nyförlovade ämnade sig på visitt till hans mor.

I första ögonblicket kände han ett visst lugn vid tanken på att ej behöfva träffa dem. Här skulle han ligga stilla i vassen, tills de rest. Han tyckte sig se hennes, fästmöns, undrande, kanske en smula oroliga blickar, när hans mor säger, att hon ej sett till Helge på hela förmiddagen och att hon ej kan förstå, hvart han tagit vägen. Måhända skall hon i den stunden känna något af samvetsförebåelser, att hon så lekt med hans hjärta. Han frossar vid tanken härpå. Det känns nästan som en tröst — som litet balsam i såret. Minuten därefter kommer han likväl på andra tankar. Nej, den triumfen unnade han henne ej. Hade hon ock tusen krossade hjärtan på sitt samvete — hans skulle ej ligga där sargadt och blödande framför henne. Nej, och tusen gånger nej! Aldrig skulle hon ana, hvad han kände af bittert lidande och bottenlös sorg — — —

En stund därefter ligger den lilla hvita ekan åter under alarna vid villan, och Helge Brag sitter bredvid sin mor hos de främmande ute på verandan. Han

konverserar lugnt och obesväradt, och som en artig värd skålar han med sina gäster och önskar dem all möjlig lycka. När fästmannen, högljud och skrytsam, ordar om sina stora egendomar, sina anor och sin förnäma släkt, lyssnar han intresserad; och när fästmön talar med hans mor om duktyg, märkning och friherrliga kronor, är han idel öra. Men han har hela tiden en förnimmelse af, att denna kvinna, som en gång fått hans djupaste, varmaste känslor, blifvit en annan — en främmande, som han ej känner, och med hvilken han ingenting, alls ingenting har gemensamt. Ja, han ertappar sig t. o. m. med en känsla af blygsel å hennes vägnar gent emot modern.

Hon och hans mor! Han hade ofta tänkt sig dem tillsammans, men det hade aldrig riktigt lyckats honom att få en helgjuten bild däraf. Nu mindre än någonsin. Denna ytliga, fåfånga kvinna och hans rara, fina lilla mor! Nej, det fanns då ingen möjlighet — — —

Ångbåten lade ut. Nere på bryggan stod Helge med hatten i hand, viftande farväl åt sina gäster. Han stod ännu kvar sedan båten försvunnit bakom udden. Plötsligt böjde han sig ner och tog upp någonting från marken. Det var en gul ros, som legat där, halfvisnad och förtrampad. *Hennes* ros — densamma som hon nyss burit vid sin barm!

Ett ögonblick steg den upp inom honom igen, den gamla smärtan och ångesten — det djupa, blödande såret låg där öppet och svidande. Gula rosor — så många minnen!

Tankfull förde han den halfvisnade blomman upp mot sitt ansikte. Den spred en äcklig, kvaljande lukt, nu då den ej längre var frisk. Lydande en plötslig ingifvelse slungade han den ifrån sig långt ut i sjön. Usch — fy! Så den äcklade honom!

Därute på verandan satt hans mor. Så älsklig och blid hon såg ut med det milda leendet och det gråa håret under spetsmössan. Han tog trappan i ett språng och var hos henne.

— Du lilla mamma! Vet du, jag går här och tänker på, att vi ha det allt bra lugnt och godt härute, vi båda. Och så en annan sak: vill du som jag, så tror jag, att vi till nästa år gör oss af med de gula rosorna. Jag har tröttnat på dem — jag mår inte väl af doften — — —

Den danske aviaticern *Nervö*, som nyligen utförde en lika djärf som glänsande flygtur öfver Köpenhamn, har en tid hållit Danmark och Sverige i spänning genom sin planerade luftfärd öfver Sundet. Åtskilliga försök ha redan misslyckats, men N. har inte gifvit sig utan hoppas alltjämt att bli den förste som i aeroplan färdas mellan de båda rikena.

Men om han icke snart lyckas, kanske baron Carl Cederström, som nu i Paris afprovar ett nytt stort Blériotmonoplan, förekommer honom.

Efter porträtt. Kliché: Bengt Sjöveersparre

NERVÖ, den danske aviaticern som ämnar flyga öfver Öresund.

I MÖTES-TIDER.

Foto Rosén, Kristinehamn.

FRÅN FRIMURARBRÖDERNAS FRÅN KARLSTAD, ÖREBRO O. KRISTINEHAMN GEMENSAMMA MIDDAG Å TYSKÖN VID KRISTINEHAMN D. 12 JUNI. (X f. d. landsbörd. Svedelius.)

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöqvistsparis Sthlm.—Öbg.

Foto. Rahmn. Linst.

GRUPP FRÅN ALLMÄNNA SVENSKA ARKITEKTMÖTET I MALMÖ 16-18 JUNI:
1. Prof. Clason, Stockholm, 2. Arkitekt Wählin, Malmö, 3. Arkitekt Tengbom, Stockholm, 4. Stadsarkitekt Sörensen, Malmö, 5. Stadsark. Ohlsson, Kalmar,
6. Ark. Grut, Stockholm, 7. Ark. Bergsten, Stockholm, 8. Ark. Westman, Stockholm, 9. Lektor Berlin, Borås.

Kliché: Bengt Sjöqvistsparis

Svenska arkitektmötet i Malmö, som pågick mellan d. 16 och 18 juni, räknade vid öppningsammansammanträdet 35 deltagare, och flera anlände under hand. Bland de närvarande märktes bl. a. prof. I. G. Clason, arkitekterna Torben Grut, C. Westman, Tengbom och Thorulf från Stockholm, arkitekten Nissen från Örebro, professor Sylvan och lektorn vid Chalmerska institutet H. Hedlund, Göteborg, d:r Rydbeck, Lund, domkyrkoarkitekten Wählin, stadsarkitekten Sörensen, arkitekterna Arfwidius, Boklund, Ewe, Melin och Stoltz, Malmö.

KAPPLÖPNINGARNA VID JÄGERSRO.

1. SEGRARNE I ARMÉSTEPPLECHASEN (KONUNGENS HEDERSPRIS).

1. Löjtn. Rosencrantz å Dorée. 2. Löjtn. frih. Klingspor å Mediate. 3. Underlöjtn. frih. v. Blixten-Finecke å Chrystal Prince.

Atelier Jann, Malmö.

Kilbäck, Benot Skiffersparv.

Den tidiga, torra våren, kanske ej lika välkommen för alla, har varit det desto mer för vårt lands ryttare. Redan i medio af april kunde man få se stockholmare galoppera sina kapplöpningshästar å träningsbanan vid Lindarängen — en hel månad tidigare än i fjol.

Ryttarfester, hästutställningar, kapplöpningar — främst de stora å Lindarängen i Stockholm och Kvi-berg i Göteborg — ha också, hela våren och försom- maren, under i regel synnerligen gynnsamma väder- leksförhållanden hållits på olika platser i vårt land; och deras antal har varit så stort, att det knappast skulle varit H. 8. D. möjligt att återge bilder från dem alla. Vi hänvisa dock till hvad vi kunnat in- föra i de föreg. n:ren.

2. LÖJTNANT TRÄGÅRDH å Björn, vinnaren af Jockeyklub- bens stora pris för inhemska halfblodshästar. — Löjtnant Trägårdhs eleganta och säkra ridt förskaffade honom här som öfverallt många vänner äfven bland åskådarne.

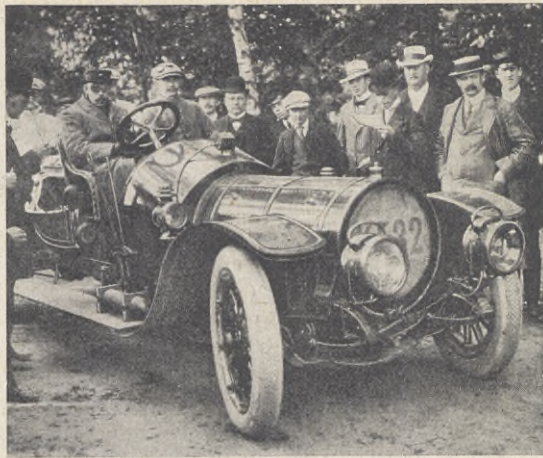
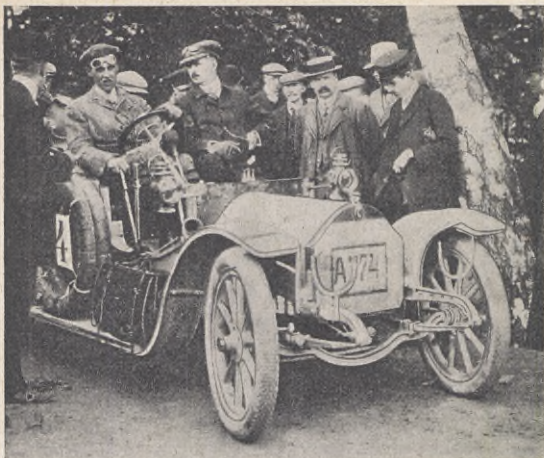
3. MOMENTBILD FRÅN TÄF- LAN OM KONUNGENS PRIS. Chuchullin föll här i vattnet.

4. UNDERLÖJTNANT SKIÖL- DEBRAND (X) å Hampton- Court, vinnaren af Skånska Fältridtklubbens hederspris.

Utställningarna och löpningarna ha visat, af hvil- ken hög klass den svenska hästmaterielen och den svenska hästsporten i våra dagar äro. Blott en sak torde af mången ha sagnats vid årets löpningar — en förvisso betydelsefull faktor för vidmakthållandet och ökandet, till hästafvelns egen fromma, af intresset för kapplöpningar hos allmänheten — det är *totalisatorn*.

*

Från de kapplöpningar, som i dagarna hållits på Sveriges väl främsta bana i sitt slag, vid *Jägersro* i Malmö, och hvilka också de hade att glädja sig åt ett strålande sommarväder, meddela vi ofvan några vällyckade fotos (tagna den 12 juni).

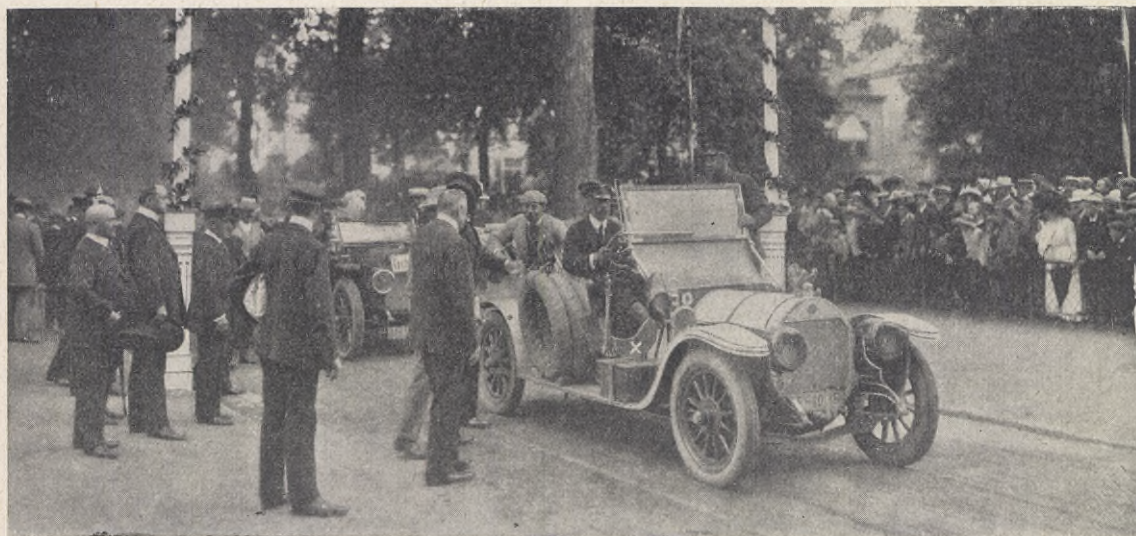

FRÅN SVENSKA MOTORKLUBBENS STORA SOMMARFÄRD STOCKHOLM—MALMÖ—STOCKHOLM:
 "Motobloc", ingenjör H. Kjellgren. "Delonay-Belleville", direktör G. Salomonsen.
 Som tävlingsfärden pågår vid tidningens pressläggning, äro resultaten ännu obekanta.

FRÅN ELEKTRICITETSBRUKENS INTERNATIONELLA KONGRESS I KRISTIANIA: Ordföranden,
 direktör Meng från Dresden (i midten), och de båda v. ordf., dir. Döpke från Dortmund (på dir. M:s
 högra sida) och dir. Wilkens från Berlin.

Vereinigung der
 Electricitätswerke
 sammanträdde den
 13 juni till ordinarie
 möte i Kristiania.
 Närvarande voro 200
 personer, däraf från
 Tyskland 55, Sverige
 5, Danmark 3, Norge
 9, Holland 10, Fin-
 land 4, Schweiz 4,
 Österrike-Ungern 5
 samt från Ryssland,
 Rumänien, Spanien,
 Argentina och Chile
 1. Föreningen om-
 fattar 400 verk i alla
 kulturländer utom
 Nordamerika, Eng-
 land och Frankrike.

Efter fotograf.

"PRINZ-HEINRICH-FAHRT": Prins Heinrich vid målet i Homburg.

Kitché: Bengt Silfverparre.

Mer än 120 automobiler anträdde i år den stora
 täflan Berlin—Homburg (öfver Kassel, Nürnberg, Strass-
 burg och Metz), "Prinz-Heinrich-Fahrt" benämnd.
 Som städse hittills var prins Heinrich äfven i år del-

tagare. Att denna täflan icke är enbart ett nöje
 för deltagarne, därom råder intet tvifvel — och dock
 finns det också damer, som icke draga sig för dess
 strapatser.

TYSKA PRESSMÄN BESÖKA SVERIGE.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

ANKOMSTEN TILL STOCKHOLM

KitchÅ: Bengt Ståfverparre.

23 af Tysklands mera bekante pressmän, däribland flere af hufvudredaktörerna för Berlins och tyska landsortens förnämsta tidningar, gästa f. n. på inbjudan af Svenska publicistklubben vårt land, därvid Stockholm, Gäfle, Sundsvall, Hernösand och Göteborg m. m. besökts eller komma att besökas.

Färden är afsedd ej enbart att vara en nöjesresa utan och en studiefärd, och det är att hoppas, att hvad de tyske pressmännen under sin fjorton dagars svenska vistelse sett och hört, af dem skall gärna minnas, och i skrift icke helt förglömmas.

Vi namnteckna i gruppen ofvan:

1. Kapten Schweitzer (färdledare). 2. Red. Sohlman (Sihlm.) 3. D:r Hans Eisele, chef för Kölnische Volkszeitungs Berlinred. 4. Alex. Wyneken, chefred. för Königsberger Allgemeine Zeitung. 5. C. A. Bratter, chefred. för Berliner Morgenpost och Berliner Zeitung. 6. Isidor Landau, chefred. för Berliner Börsen Courier, utgivare af Die Welt auf Reisen. 7. Heinr. Rippler, red. för Tägliche Rundschau, ordf. i Berliner Schriftsteller-Club. 8. Carl Kundel, medarb. i Vossische Zeitung. 9. D:r Herm. Diez, chefred. för Wolffs telegraphbyrå i Berlin. 10. Skriftställaren Gust. Blomquist. 11. Hugo v. Kupffer, chefred. för Berliner Lokalanzeiger. 12. Otto Runge, hufv.-red. för Norddeutsche Allgemeine Zeitung. 13. Otto Sonne, chefred. och utg. af Illustrierte Zeitung. 14. Felix von Eckardt, chefred. för Hamburgischer Correspondent.

*

FRÅN SVENSKA STUDENTBESÖKET I FINLAND: Afskedsmiddagen i Helsingfors societetshus.

Det svenska studentbesöket i Finland, som officiellt räckte från den 3 juni till den 8, men i verkligheten af många deltagare utsträcktes betydligt längre, kvarlämnar helt visst idel vackra hägkomster hos såväl de svenska färdledarna som deras finländska värdar, och många fasta band knötos tviifvelsutän bland de unge inför gemensamma historiska traditioner och minnen.

ÖFVERSVÄMNINGSKATASTROFEN I AHRDALEN.

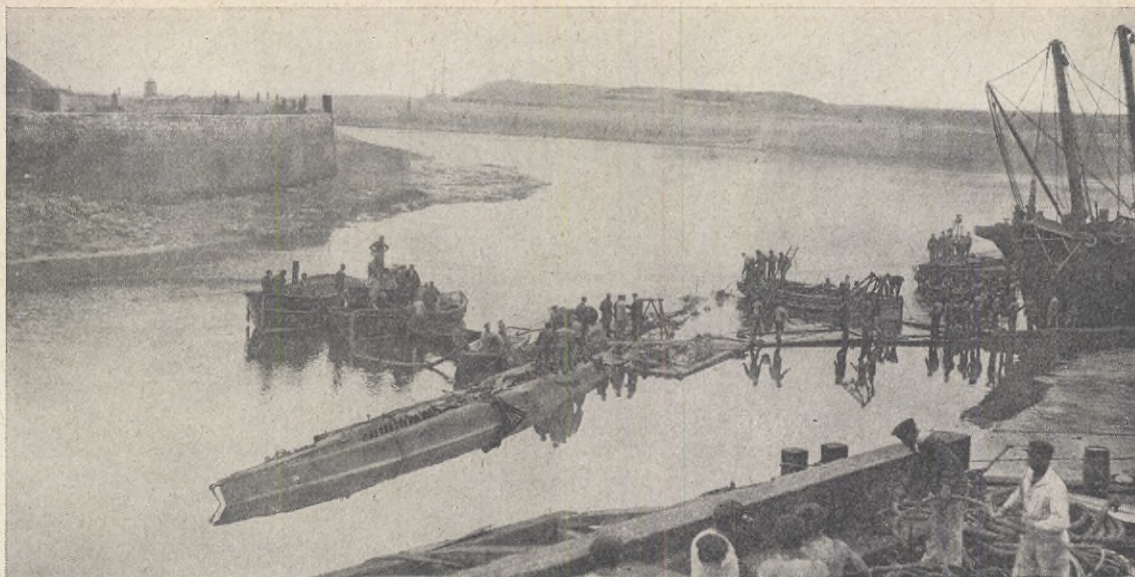
Fruktansvärda öfversvämningar ha härjat hela landssträckor i Tyskland, Österrike, Schweiz, Serbien och äfven andra länder; människolif ha spillts i många hundratal, skörden förstörts och byggnader sopats bort. Svårast har förödelsten varit i det vackra Rhenlandskapet kring floden Ahr, där de öfverlevande icke räddat mer än sina lif.

Efter fotografier.

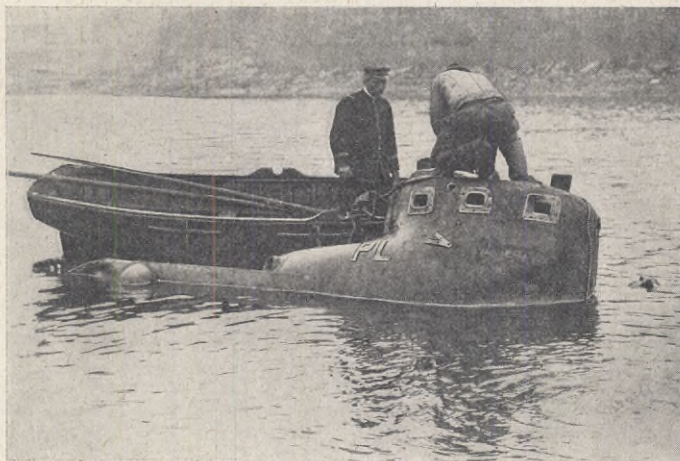
Öfré bilden: PROVISORISK BRO VID MAYSCHOSS, uppförd i stället för den af floden bortsofade. — Mellersta bilden: TUNNELN VID ALTENAHR, där vattnet meterhögt strömmade igenom och vid utkomsten på andra sidan anställde förödande härjningar. — Nedre bilden: DEN AF VATTNET BORTTRYCKTA CHAUSSEEN mellan Walportsheim och Dernau.

Kliché: Kem. A.-B. Berndt Sülzerparre Stilm.—Oly.

FRÅN UPPTAGANDET AF DEN I CALAIS' HAMN MED HELA SIN BESÄTTNING SJUNKNA UNDERVATTENSBÅTEN "PLUVIOSE". Efter 15 dagars och 15 nätters ihärdigt arbete lyckades man äntligen få upp den förolyckade undervattensbåten till ytan.

Under ett häftigt åskväder som på eftermiddagen söndagen den 12 juni drog öfver Berlin med omnejd, sökte en mängd lustvandrande människor skydd för regnet i planteringen mellan Johanniskyrkogården och Jungfernhede vid Plötzensee. Strax före kl. 7 slog blixten ned under en förskräcklig åskkräll; genom jorden leddes den upp i ståltrådsnätet på ett plank, intill hvilket väl ett tusental människor stodo stödda. Alla kastades till marken; sex personer dödades och ett åttiototal skadades mer eller mindre svårt.

Kilch's fotograf.

Kilch's Bengt Silfversparre.

NÄR DEN FÖRSTE AF DE Å "PLUVIOSE" FÖROLYCKADE UPPTOGS.

Kilch's fotograf.

PLATSEN FÖR ÅSKKATASTROFEN I BERLIN, därvid 6 personer dödades.

Kilch's Bengt Silfversparre.

Natten mellan den 11 och 12 juni afled på sitt landtställe vid Holte en af Danmarks främste finansmän, Den danske Landmandsbanks egentlige skapare och mångårige, framgångsrike ledare samt Köpenhamns frihamnsbolags och Det Østasiatiske Kompagnis grundare, geheimeetatsrådet Is. Glückstadt.

Isak Moses Hartvig Glückstadt var född den 22 april 1839 i Fredericia, där fadern var köpman. Helt ung kom han till Köpenhamn, där han erhöi utbildning som bankman i den bekante "baron" Gedalias bankiraffär. 1865 begaf han sig till Kristiania, där han slog sig ner som bankir och var verksam i denna egenskap, tills han 1870 mottog anställning som direktör i Den norske Kreditbank. Emellertid upprättade Gedalia med biträde af några andra den 5 okt. 1871 i Köpenhamn *Den danske Landmandsbank Hypotek- og Vekselbank* och kallade nu Glückstadt till direktör för denna, er

kallelse som han efter någon tvekan mottog. Han tillträdde denna befattning i början af 1872 och skänkte den nya banken den fasta och ordnande ledning, den under första tiden af sin tillvaro saknat.

Med öfverlägsen skicklighet har Glückstadt under de följande 38 åren förstätt att — länge under hård täflan med Tietgens Privatbank — föra Landmandsbanken fram till främsta platsen icke blott bland Danmarks utan ock bland hela Nordens banker, en ställning, som den dock får afstå åt Skandinaviska Kreditaktiebolaget efter Skånebankens uppgående i detta.

På en mängd områden har Landmandsbanken varit banbrytande. Den har sålunda för att nämna ett par exempel först i Danmark infört kassakreditsystemet, liksom den lär ha varit den första bank på kontinenten, som bragt kassafacksystemet till användning. Men naturligtvis var det icke i första rummet banktekniska förtjänster, som skapade Glückstadts storhet. Denna är framför allt att söka i den utomordentliga finansiella begåfning, i kraft hvaraf han efter Tietgens tillbakaträdande obestriddt intog främsta platsen i Danmarks ekonomiska värld. Längre hade de båda stormännen på affärslifvets område svårt att finna rum bredvid hvarandra inom det lilla landets gränser och, så olika som de voro till temperament och karaktär, saknades det icke sammanstötningar dem emellan. Motsatsförhållandet skärptes särskildt under Landmandsbankens arbete för upprättandet af en frihamn i Köpenhamn, en uppgift, som Glückstadt tagit upp med förbigående af Tietgen och utan hans medverkan lyckades föra till seger. Efteråt kom försoningen. I Köpenhamn lever ännu minnet friskt af det historiska ögonblick, då Glückstadt vid en fest på Skydebanen reste sig och med sitt glas gick bort och hälsade Tietgen: freden var sluten.

Under förra delen af sin bana var Glückstadt företrädesvis intresserad af lånegotiationer och inledde

Efter porträtt.

ISAK GLÜCKSTADT. *Kisché. Bengt Silfverparn.*
† 12 JUNI.

därvid viktiga förbindelser med de ledande europeiska finanskretsarne, inom hvilka han förvärfvade sig ett synnerligen högt anseende. I det konsortium med Stockholms Enskilda bank och Stockholms Handelsbank i spetsen, som öfvertagit emissionen af de senaste årens svenska statslån, har äfven Glückstadt genom Landmandsbanken tagit del.

Det nämndes ofvan, att Glückstadt var den ledande kraften vid bildandet af Frihavnsaktieselskabet i Köpenhamn år 1891. På visst sätt var det en logisk konsekvens häraf, att det också var han, som tog initiativet till ävägbringandet af en ny regulär ångbåtsförbindelse mellan Köpenhamns frihamn och Fjärran östern. Det var öfver hufvud taget icke en tillfällighet, att det just blef Glückstadt, som kom att finansiera Det Østasiatiske Kompagni, den betydligaste insats Danmark gjort i handeln på aflägna länder sedan de stora privilegierade handelskompaniernas dagar. Man

gick till det stora företaget utan statsubvention och utan ringaste förhoppning att uppnå en sådan, därest försöket icke slog väl ut. För att likväl våga detta fordrades den lifliga fantasi, som är initiativets källa, och den framsynthet och dristighet äfven annan inom den danska bankvärlden vid tiden för detta företags startande 1897 var i besittning af än just Glückstadt. Genom den utveckling detta företag erhöi blef Glückstadt en ledande personlighet äfven i Danmarks kommersiella och industriella utveckling. Det ena dotterbolaget följde på det andra: 1899 Det Russisk-Østasiatiske Dampskibsselskab, 1902 Det Fransk-Østasiatiske Kompagni, 1903 Det Sydafrikanske Handelsselskab och Köpenhavns Oliefabrik, 1906 "Nørresundby Portland-Cementfabrik", hvarjämte kompaniet 1905 upptog i sig det några få år förut stiftade "Vestindiske Kompagni", medan det 1907 delade ångbåtstrafiken på Östasien med det samma år grundade svenska Østasiatiska Kompaniet. Ångbåtstrafiken utgör i själfva verket endast en underordnad del af det danska Østasiatiska Kompaniets verksamhet. Det har sålunda vetat förvärfva sig betydliga skogsområden samt flera sågverk i det inre af Siam. I Bangkok har det sina egna kontor och packhus. På S:t Thomas har det en filial med packhus och kolupplag, i Singapore en filial, till hvilken hör en gummiplantage på öfver 1000 hektar o. s. v. Med hvilket lefvande intresse Glückstadt följde detta storhandelsbolags utveckling visar sig däraf, att han för 3—4 år sedan trots sin höga ålder själf for ut till Fjärran östern för att personligen taga i betraktande dess anläggningar.

Senast under den svåra bankkris, som öfvergick Danmark 1908, hade detta ett godt stöd i Glückstadt. Icke minst hans prestige i utlandet utgjorde härvid ett värdefullt stöd. Nu är han borta. Sent skall det tomrum fyllas, som han lämnar efter sig i vårt grannlands ekonomiska lif.

LANDTBRUKSUTSTÄLLNINGEN I KARLSTAD.

Från alla delar af Värmland hade folk strömmat till för att öfvervara öppnandet af den stora landbruksutställningen i Karlstad d. 16 juni. I sitt hälsningstal framhöll jordbruksminister Nylander att årets utställning visserligen icke kvantitativt, men väl kvalitativt kunde mäta sig med jubileumsutställningen af 1903.

Utställningen omfattade fyra afdelningar: djurutställning, försöksfält, en statistisk och vetenskaplig samt en maskinell afdelning.

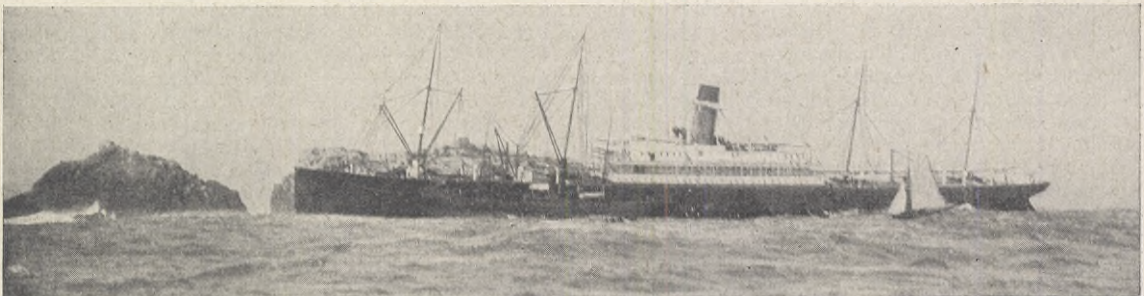
Öfre bilden:

JORDBRUKSMINISTERN ÖPPNAR UTSTÄLLNINGEN.

Mellersta bilden:

VY AF UTSTÄLLNINGEN.

Foto. Nyström, Karlstad.

DEN IRLÄNDSKA ÅNGAREN "MINNEHAHA" PÅ GRUND VID SCILLYÖARNE. Den räddades af Neptunbolagets bergningsångare. Se text å sista sidan.

UTSTÄLLNING AF ÄLDRE KYRKLIG KONST.

MÄSSHAKA AF SAMMET MED APPLIKATIONS-
BRODERI, Nyköpings Nicolaikyrka.

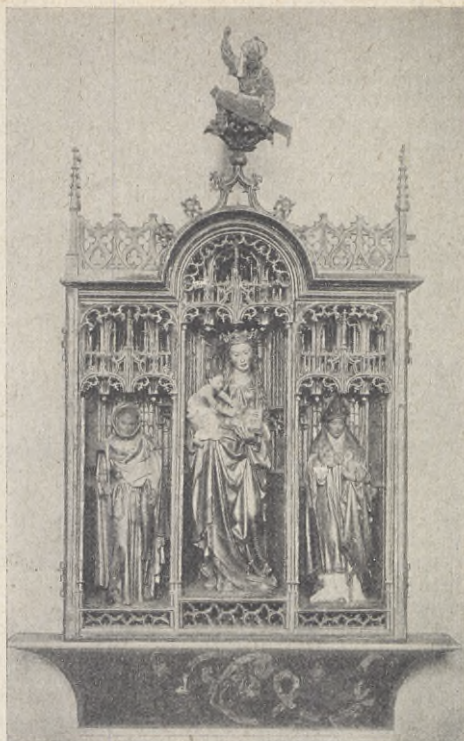
En lika intressant som unik utställning är den, som den 20 juni öppnades i Strängnäs, nämligen en utställning af äldre kyrklig konst, hopbragt från templer i stiftet. Det är den mest omfattande i sin art, som någonsin varit att se i Skandinavien — men så har man och i två års tid ingående inventerat alla Södermanlands och Nerikes kyrkor, för att kunna åstadkomma en möjligast fullständig bild af svenskt kyrkligt konstliv inom ett begränsadt område.

Hufvudparten af utställningsföremålen är in-

rymd i läroverkets nya gymnastikhus, som för detta ändamål inredts så att man får en ganska god illusion af en gammaldags kalkmenad kyrka.

Bestyrelsen, som samarbetat med Södermanlands fornminnesförening, består af d:r Sigurd Curman, doc. Roosval och frih. af Ugglas.

Utställningen pågår till den 21 augusti.

NEDERLÄNSKT ALTARSKÅP från Ytter-Selö kyrka.

HELIG BISKOP, 1300-TALET.
Lästringe kyrka.

GUSTAF II ADOLF af Elfbas, Hölö kyrka.

ALLEGORISK STATY.
Ludgo kyrka.

Sanlliga fotografier af Albin Andersson, Karlskoga.

LANDTBRUKSSKOLA FÖR DÖFSTUMMA. ETT BEHJÄRTANSVÄRDT UPPSLAG.

Bland de yrken åt hvilka döfstumma kunna ägna sig är landtbruket ett af de allra lämpligaste. Detta har man länge insett, men först i senare tider, då döfstumundervisningen öfver hufvud taget nått en glädjande utveckling, har man kommit till insikt om att äfven de döfstumma behöfva särskild utbildning i landbruksgöromål, om de skola kunna blifva dugliga jordbruksarbetare och upptaga kampen med de hörande. I våra grannländer Norge och Danmark har man redan särskilda landtbruksskolor för döfstumma. Äfven i vårt land står man nu färdig att upprätta en sådan. En särskild förening har bildats för att taga saken om hand, och denna har lämnat sin interimsstyrelse i uppdrag att utarbeta förslag till undervisningens ordnande. Detta förslag föreligger nu färdigt och utreder saken både allsidigt och grundligt.

Afsikten är nu att till att börja med upprätta endast en skola. Visar det sig, att flera äro behöfliga, så är det föreningens afsikt att söka åstadkomma äfven dessa.

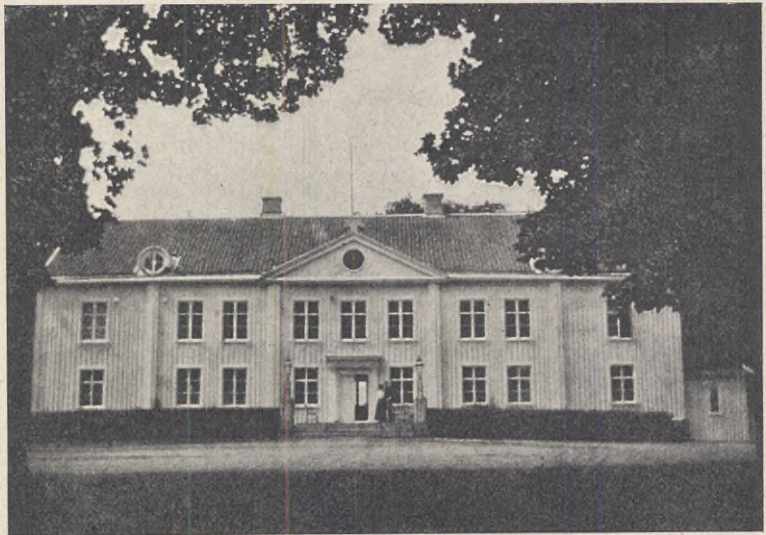
Den nu tilltänkta första skolan är afsedd endast för manliga elever. Detta grundar sig närmast på den erfarenhet man gjort i den norska skolan, att det ej är lämpligt sammanföra döfstumma män och kvinnor i samma skola. Föreningen hoppas dock att den en gång skall kunna få till stånd särskild undervisning i landbrukets binärningar och hushållsgöromål äfven för kvinnliga döfstumma.

I den skola, som nu planerats, skulle kursen blifva två-årig. Undervisningen skulle omfatta såväl teoretisk undervisning som praktiska öfningar. Särskild vikt skulle läggas vid att de döfstumma lärlingarna utbildades till dugliga småbrukare. Antalet lärlingar blir 10 à 12, hvilka fördelas i två årsgrupper.

Skolan upprättas efter mönstret af sådana landtbruksskolor, som erhålla understöd af stat och hushållningssällskap. Denna form har man valt emedan föreningen då icke behöfver anskaffa medel för inköp af egen jordegendom, inventarier, kreatursbesättning o. d.

Medelst annonsering har föreningen fått in ett 20-tal anbud. Af dessa utgylrades ett tiotal, som på grund af läge, jordareal och byggnader syntes vara särskildt lämpliga. Underhandlingar om deras villkor inleddes, hvilka gäfvö det resultat, att det förmånligaste anbudet ingafs af ägaren till Sätenäs egendom i Västergötland herr F. Hallencreutz.

Det blefve en egendomlig tillfällighet, om just Sätenäs skulle komma att utses till plats för denna skola. Sätenäs har nämligen redan förut höga anor inom den svenska landtbruksskolan. Det var här som Ivar Kylberg på sin tid med stor berömmelse verkade som föreståndare för den landtbruksskola han upprättat.

En fotograf.

SÅTENÄS: hufvudbyggnaden.

Kiloh: Bengt Sjöverparre.

Den nye, unge ägaren af Sätenäs skulle själf blifva föreståndare för skolan, och det intresse han redan visat för saken utgör en god borgen för ett fruktbärande arbete i den blifvande skolan.

Föreningen har det alltså klart med föreståndare, skollokaler och egendom likasom ock med lärlingar, af hvilka flera visat en påfallande ifver att genast få komma in i skolan.

Men en viktig sak återstår ännu att ordna. Det är den ekonomiska sidan. Man har visserligen godt hopp att här liksom i Norge och Danmark erhålla statsunderstöd åt skolan, men icke förr än den har kommit i gång. Man tviflar icke heller på att landstingen skola lämna understöd till skolan för lärlingar från deras områden liksom man ock hoppas, att samtliga hushållningssällskap skola lämna ett mindre understöd en gång för alla i och för skolans startande. Allt detta kan man dock ej få någon visshet om förrän i slutet af detta eller början af nästa år, och tanken på statsanslag får kanske skjutas ännu längre fram. Föreningens interimsstyrelse har därför beslutat vädja till personer med intresse och förmåga att stödja det behjärtansvärda för taget. Den har tänkt sig, att garantiteckning skulle kunna erhållas af sådana personer, och att de förbunde sig att i förhållande till teckningens storlek ansvara för skolans drift under de första åren. Det vore högeligen önskvärdt,

att de som äro i stånd att stödja skolan, ville göra detta.

Det behöfs endast en enkel anmälan därom hos föreningens interimsstyrelse, hvars adress är Vänersborg. Men det bör ske snart, ty ägaren af Sätenäs kan ej hålla sitt anbud öppet längre än till den 1 nästkommande juli.

Våra bilder visa hufvudbyggnaden samt den flygbyggnad, där lärlingarna skulle hafva sin bostad.

Efter fotograf.

SÅTENÄS: Den tilltänkta lärlingsbostaden. Kiloh: Bengt Sjöverparre.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

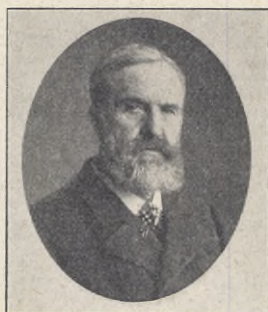
* Data här nedan.

J. W. PERSONNE.
Nyutnämnd till biskop i Linkö-
ping.*

E. EKEDAHL.
Nyutnämnd till Domprost i
Vexjö.*

J. P. KLASON.
Professor. — Stockholm *

A. M. BERGSTRÖM.
Nyutnämnd till professor vid
K. Konsthögskolan.*

C. A. BROLÉN.
Rektor. — Upsala.
65 år 14 Juni.*

G. W. WACHTMEISTER.
Grejve Godsägare. — Horn-
sund. 60 år 12 Juni *

V. DYBERG.
Justitieråd. — Stockholm.
50 år 16 Juni. Se XI:29.

O. ROOTH.
Direktör. — Stockholm.
50 år 23 Juni *

D. O. FORNANDER †.
Ingeniör. — Kalmar.
F. 35. † 6 Juni.*

C. C. VOGEL †.
F. d. Öfverste. — Stockholm.
F. 45. † 12 Juni.*

H. V. NILSSON †.
Apotekare. Donator. — Göte-
borg. F. 44. † 5 Juni.

V. LINDHOLM †.
Fabr.-föreståndare vid Tanto
Sockerbruk. — Stockholm.
F. 60. † 14 Juni.

A. W. C. CALLMANDER †.
Kontraktsp. Kyrkoherde.
— Lerbäck, Strängnäs st.
F. 46. † 12 Juni.

E. J. ERICSON †.
Fabrikör. Kommunalman. —
Kristinehamn. F. 47. † 8 Juni.

H. WIDMARK †.
Advokat. — Karlstad.
F. 64. † 9 Juni.*

JOHN PERSONNE. F. 49. fil. d:r 75, teol. d:r 93, domprost i Linköping 97 och i dagarne utnämnd till biskop i Linköpings stift. Biografi och helsidesporträtt i ärg. II:10.

ESAIAS EKEDAHL Stud.-ex 76, fil. d:r 86, teol. d:r 07. Lektor i Örebro 88, i Vexjö 90, kontraktsp. i Kinnevad 93 och 08, i dagarne utnämnd till domprost i Växjö.

PETER KLASON F. 48, och hänvisa vi för data till ärg. IX:28 deri återfinnes biografi jemte helsidesporträtt. Har i dagarne uppvaktats af forna lärjungar med en honom tillägnad synnerligen värdefull minnesskrift med anledning af 60-årsdagen.

ALFRED BERGSTRÖM. F. 69, elev v. Fria Konsternas Akademi 87-91. Tilldelades K. medaljen sistnämnda år, vistades i Frankrike 94-95, gjorde vid hemkomsten

derifrån en synnerligen populär utställning af ett stort antal egna arbeten. Blev 98 extra lärare v. Konstakademien och 1900 ledamot af densamma. I dagarne utnämnd till professor i landskapsmålning vid K. Konstskolan.

CARL AXEL BROLÉN. Stud.-ex. 62, fil. d.r. 72, doc. i latin s. ä., koll. v. Ladugårds lärov. s. ä., lärare f. kronprinsen o. arfurstarne 72—80, lektor i Gefle 80, rektor i Vesterås 83—99, rektor v. Upsala h. a. lärov. sedan sistnämnda år.

WILHELM WACHTMEISTER. U-löjtn. vid Södermanlands reg. 73, löjtn. 78, afsked 80. Åger godset Hornsund i Södermanland. Led. af Lands-tinget 87—08, flusshälln-sällsk. förvaltn.-utskott 88—09, sällskapets v. ord- förande 01—07, ordförande 07—09. Ordförande i länets Skogsårdssty- relse sedan 05, i Avelsöreningen R. S. B. sedan 93. Led. af K. Landt- brukskad. sedan 1900.

OTTO ROOTH. Efter aflagd stud.-ex. anställd hos olika firmor, kontors- chef hos A. B. Separator 1900 och sedan 07 verkst. direktör för Mjölkings- maskin A. B. i Stockholm. Styrelseledamot i Bank A. B. Norra Sverige. Har gjort sig i alldeles särskild grad uppskattad genom sin administrativa förmåga vid organiserandet och ledandet af större offentliga lotterier. Var sålunda chef för Utställningslotteriet 96, för Dramatiska Teaterns, Nordiska Museets, Idrotts- m. fl. Lotterier.

Foto. Hagnell. Halmstad.

Kliché: Bengt Silfverparra.

"TRE TRALLANDE POJKAR OCH EN TILL", som på sin som- marturné gjort mycken lycka och skördat stort bifall. De äro, från v. till h.: Oskar Bergström, Axel Hultman, Olle Strandberg och Felix Körling.

Text till bild å sid. 620.

En bergningsbragd af synnerligen vackert slag har under den gångna våren utförts af Neptunbolagets tvenne ångare "Belos" och "Herakles".

Natten till den 17 april strandade å The Rocks utanför Scilly- öarne Atlantic Transport Line's stora ångare "Minnehaha", hem- hörande i Belfast, under svår tjocka. Ångaren, som mäter om- kring 14,000 reg. tons, hade 160 första klass passagerare ombord. Som last förde den utom 260 kreatur omkring 12,000 tons stycke- gods, kaffe och spannmål.

Den 19 april kom "Belos" till platsen och begynte bergningen, som fullbordades vid "Herakles" ankomst en vecka senare, då haveristen flottogs och fördes i docka i Southampton.

Bergningen, som förelags under synnerligen ogynnsamma för- hållanden, betecknas som en af de vackraste som någonsin ut- förts. "Minnehaha" är det största fartyg som ännu bergats; och det har aldrig tidigare lyckats att rädda ett på Scillyöarne strand- dadt fartyg.

Tillfölje Midsommar-ledighet

(Torsdag—Söndag) åt hela vår personal ut- kommer H. 8. D:s nästa nummer möjligen någon dag senare än vanligt hvilket vi un- der sådana omständigheter hoppas vinner våra läsares tillgift. Red.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÖTEBORG. 1910.

DANIEL OLIVIER FORNANDER. Elev v. Teknol. Inst. 52; tjänstgjorde under en följd af år v. Flottans maskinfd. samt såsom verkmästare o. konstruktör vid bruk och verkstäder. Ingick 77 såsom delegare i firman Siefert & Fornanders Gjuteri o. Mek. Verkstad i Kalmar. Upphinnare. På sin tid Stadsfullmäktig.

CARL VOGEL. U-löjtn. v. Nerikes Reg. 66, Major v. Lifreg. t. f. 94, öfverste o. chef f. Vesterbottens Reg. 01, för Vestmanlands Reg. 02, afsked 06. Jemnsides med en alltmär kräfvande militär verksamhet, egnade sig V. åt enskild och kommunal affärsörelse. Var sålunda alltsedan 81 dele- gare och under åren 85—97 ensam innehafvare af den betydande maskin- firman Andrew Hollingworth & Co i Örebro. Under sin vistelse i nämnda stad mångårig ledamot af Stadsfullmäktige. Styrelseledamot o. Verkst. direktör i Örebro Ensk. Bank, direktör vid Gasverket, Styrelseledamot i Örebro-Svartåbanan, i Spritbolaget, i Kexfabriken m. m. Då den alltmär utvidgade maskinfirmen 97 ombildades till aktiebolag flyttade V. med sitt nya bolag till Stockholm. Kvarstod såsom dess verkställande direktör och styrelseordförande till för någon tid sedan. Firman som ursprung- ligen var agentur för utländska fabrikat, har under V:s skickliga ledning mer och mer öfvergått till svenska tillverkningar. Intresserad frimurare, var V. sedan många år och intill sin död Ordförandemästare i S:t Andreas- logen Eugen i Örebro.

HARALD WIDMARK. Stud.-ex. 81, hofr.-ex. 96. Ingick efter avslutade juridiska studier i Värmlands Juridiska Byrå, hvilken han 1904 helt öfver- tog. Var under en tid, 1902, hufvudredaktör för Nya Wermlandstidningen.

VECKANS DAGAR

Sammandraget af till landtbruksstyrelsen inkomna årsväxt- och skörderapporter för maj månad visar ett i stort sedt myc- ket lofvande resultat. Då årsväxten redan vid maj månads utgång flerstädes var ovanligt långt framskriden har rappor- ten för denna månad i år större betydelse än vanligt.

En mängd drunkningsolyckor inträffa under veckan på olika platser i vårt land.

I början på veckan inträffa fruktansvärda skyfall, öfver- svämningar och snöskred i Sydtysskland, Schweiz och Italien; äfven Tyrolen, Ungarn, Serbien och Turkiet m. m. hemsökas. Människor omkomma massvis, skörden fördärfvas mängen- städes, hus sammanstörta etc.

13 juni. Rapporteras från olika trakter af mellersta Sverige om svåra oväder och häftigt åska.

— Inträffar svår järnvägsolycka nära Helsingfors — 4 per- soner dödas och 14 såras. — Vereinigung der Elektricitätswer- ke's ordinarie möte öppnas i Kristiania. 200 deltagare från olika länder närvara.

14 juni. Meddelas att finansministern på grund af k. m.t.s bemyndigande uppdragit åt en kommitté att utarbeta förslag till revision af stämpelafgiftsbestämmelserna.

— Engelska underhuset antager i första läsningen ett lagför- slag om begränsad politisk rösträtt för kvinnor. Härigenom torde få anses afgjordt, att vid nästa parlamentssession kvin- norna — till en början de själförsörjande — skola erhålla de- nast den eftersträfvade rösträtten.

15 juni. Bildas i Jönköping ett riksförbund för torfindustrien.

— Tyska Hansaförbundet håller i Berlin sitt första årsmöte. — Afslutens de festligheter, hvarmed alltsedan den 5 juni Augusta- nasynodens i Amerika 50-årsjubileum firats.

16 juni. Värmlands läns landtbruksutställning öppnas i Karl- stad. — Öppnas följande möten: i Linköping af Allmänna Svenska läkareföreningens fullmäktige samt Sveriges provinsialläkare- förening (följ. dag Allm. Svenskt läkarmöte); i Göteborg Allmänt svenskt sinnesslövdaremöte; i Strömstad af Hafsiskeföreningen; i Malmö Svenskt arkitektmöte.

— Inlämnar portugisiska ministären sin afskedsansökan.

17 juni. Svenska freds- och skiljedomsföreningens årsmöte börjar i Göteborg.

— Afkunnas domen i danska riksrättsmålet: J. C. Christensen frikännes från allt ansvar, medan Sigurd Berg skall till stats- kassan böta 1000 kr. och betala 1/5 af arvdotet till åklagaren. — Vid tågsammanstötning i Villepreux i Frankrike dödades ca: tjugo personer, medan ännu fler skadas.

18 juni. Sveriges verkstadsförening har årsmöte i Stockholm.

19 juni. Meddelas att preussiske landtbruksministern von Arnim och inrikesministern von Moltke på ansökan entledigats från sina ämbeten.

INNEHÅLL

Alfred Petersson. — "Gula rosor" af —a—e. — Tvenne möten. — Kapplöpningarna vid Jägersro. — Automobilfällingar och elektrikermöte. — Tyska pressmän på besök i Stockholm. — Svenska studenter i Finland. — Öfversvämningskatastrofen i Åhrdalen. — Utländska bilder för dagen. — Isak Glückstadt f. Landtbruksutställningen i Karlstad. — Utställning af äldre kyrk- lig konst. — Landtbrukskola för döfstumma. — Veckans por- trättgalleri. — Tre trallande pojkar. — Veckans dagar.